

Δελτίο Τύπου

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΟΥΚΛΙΑ

Ό,τι φωτεινό έχει να πει, θα πρέπει να μείνει εικασία

(Its luminous saying must be left a conjecture)

Επιμέλεια: Καλλιόπη Μηνιουδάκη

Αισχύλεια 2016

Παλαιό Ελαιουργείο Ελευσίνας

Διάρκεια Έκθεσης: 4 Σεπτεμβρίου – 23 Οκτωβρίου, 2016: καθημερινά 20:00-24:00
24 Οκτωβρίου – 15 Νοεμβρίου: επίσκεψη κατόπιν συνεννόησης
τηλ. 6972028648 ή 6936711143

Η εγκατάσταση δε θα είναι επισκέψιμη τις παρακάτω ημέρες λόγω άλλων εκδηλώσεων: 07/09, 08/09, 09/09, 12/09, 16/09, 18/09, 21/09

Το Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου 2016 στις 21:00 εγκαινιάστηκε η site specific εγκατάσταση της Ελένης Πανουκλιά με τίτλο *Ό,τι φωτεινό έχει να πει, θα πρέπει να μείνει εικασία*, η οποία πραγματοποιείται στο Παλαιό Ελαιουργείο Ελευσίνας, στο πλαίσιο των Αισχυλείων 2016.

Σχεδιασμένη για να βιώνεται υπό το φως της νύχτας, η πολυμεσική παρέμβαση *Ό,τι φωτεινό έχει να πει, θα πρέπει να μείνει εικασία* καταλαμβάνει επιλεγμένους εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους του συμπλέγματος εγκαταλειμμένων βιομηχανικών μονάδων, γνωστού σήμερα ως το Παλαιό Ελαιουργείο Ελευσίνας, μετατρέποντας τα βιομηχανικά ερείπια σε ένα υποβλητικό ηχοτοπίο από δύσβατα μονοπάτια και δυσπρόσιτα άβατα –σε ένα εναντιόδρομο αλληγορικό «σύνολο», βυθισμένο στο σκοτάδι.

Με αρχή και τέλος την πίσω αυλή του ρηγαγμένου εργοστασίου, η εγκατάσταση αποτελείται από δύο περιβάλλοντα, τα οποία επικοινωνούν κυκλικά και απαιτούν ξεχωριστή –τόσο συλλογική, όσο και ατομική– εξερεύνηση προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο και να ενεργοποιηθεί ο διάλογος μεταξύ φωτός και σκοταδιού που αποτελεί τη βάση του αινίγματος του. Το *Ό,τι φωτεινό έχει να πει, θα πρέπει να μείνει εικασία* υποβάλλει το θεατή σε μία αντιστικτικά δομημένη εμπειρία σκότους, συνδυάζοντας ένα άναρχο, παλλόμενο τοπίο ηχηρού εγκλεισμού με μία μοναχική, τελετουργική διαδρομή μέσα από τη σιωπή ενός μακρόστενου κτιρίου, όπου ένα διαδραστικό event αναμένει τον κάθε θεατή. Μαζί, τα δύο αυτά περιβάλλοντα

επιδιώκουν τη συγκινησιακή επίτευξη επίκαιρα σημαντικών και διαχρονικά υπαρξιακών συνειδητοποιήσεων, μέσα από διαφορετικές σωματικές και στοχαστικές διαφωτίσεις ή, ακόμα καλύτερα, «αποκαλύψεις» της ολότητας της ύπαρξης μέσα στο σκοτάδι.

Το έργο έχει διαμορφωθεί διαλεκτικά, συνομιλώντας τόσο με την ερειπιώδη μορφολογία του Ελαιουργείου, όσο και την πολυσημία της ίδιας της Ελευσίνας. Ως ένας μάλλον ελπιδοφόρος εικαστικός στοχασμός πάνω στην κρυμμένη «παλίντροπο» αρμονία του κόσμου, ανταποκρίνεται επίσης στο εφιαλτικό σκοτάδι και στον άτακτο σπαραγμό που διέπουν τη ζωή στην Ελλάδα της κρίσης, αλλά και στα ευρύτερα κοινωνικοπολιτικά, περιβαλλοντικά, πολιτισμικά και ατομικά συμπτώματα της παρακμής του δυτικού πολιτισμού κατά το σημερινό στάδιο του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού και της υπερτροφίας της κοινωνίας του θεάματος. Επιπλέον, διευρύνει τους καλλιτεχνικούς και διεπιστημονικούς προβληματισμούς της Πανουκλιά υπό το πρίσμα του Ηράκλειτου, και ιδιαίτερα της θεωρίας του περί αρμονίας των αντιθέτων και της διαλεκτικής προσέγγισης της κρυμμένης αλήθειας του συμπαντικού λόγου που διακρίνει τη σκέψη του.

Με έναν τίτλο, του οποίου ο αινιγματικός χαρακτήρας επικαλείται ιδανικά το μυστικιστικό χαρακτήρα του εορτασμού της ζωής και του θανάτου των Ελευσίνιων Μυστηρίων, το *Ό,τι φωτεινό έχει να πει, θα πρέπει να μείνει εικασία* ενορχηστρώνει αφυπνιστικές πολυαισθητηριακές αναζητήσεις του ορατού, του άορατου και του ανέλπιστου. Αν έχει κάτι «φωτεινό να πει» –όπως υπαινίσσεται και στον τίτλο η Πανουκλιά με ηρακλείτεια ασάφεια αλλά και οπτιμιστική δεκτικότητα– εναπόκειται στο θεατή να το ανασύρει από το σκοτάδι των ιστορικών στιγμών και της Δυτικής σκέψης, καθώς και του ίδιου του έργου. Απευθυνόμενη, ωστόσο, στους επισκέπτες, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, ως ενσώματα, σκεπτόμενα και αναπόφευκτα πολιτικά «κομμάτια» ενός τραγικά αντιφατικού, αλλά συνάμα σοφού συνόλου, η Πανουκλιά φαίνεται να υποκινεί μια απομυθοποιητική μύηση στην ολότητα του «είναι», ως τη δική της δραστική κοσμοπολιτική –ως μέσο «διαφωτισμού» για την αυτογνωσιακή έξοδο του ανθρώπου από το ατομικιστικό και υλιστικό αδιέξοδο του σημερινού πολιτισμού– που εγείρει το κείμενο ερώτημα της αλληλένδετης ατομικής και συλλογικής ευθύνης για το μέλλον της ανθρωπότητας, της δημοκρατίας και του πλανήτη.

Σχεδιασμός Ήχου: Coti K.

Σχεδιασμός Φωτισμού: Κατερίνα Μαραγκουδάκη

Φωτογραφία: Βασίλης Ξενιάς

Υπεύθυνη Παραγωγής/ Σύμβουλος Σχεδιασμού: Γεωργία Βουδούρη

Εκπροσώπηση: Qbox

Για περισσότερες πληροφορίες και οπτικό υλικό επικοινωνήστε με την γκαλερί Qbox μέσω email στο info@qbox.gr και τηλεφωνικά στο 211.1199.991 και τη Γεωργία Βουδούρη μέσω email στο gvoudouri@gmail.com και τηλεφωνικά στο 6936711143.

Η **Ελένη Πανουκλιά** (γεν. Αγρίνιο, 1972) ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές της στην Γλυπτική με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (2007). Σπούδασε Ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (Αθήνα, 2004), Γλυπτική στην Accademia di Belle Arti di Roma (2003-04) και Χημεία στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας (1995).

Με φιλοσοφικό, πολιτικό και έντονα ψυχολογικό στοχασμό, δημιουργεί κυρίως εγκαταστάσεις μεγάλης κλίμακας, συχνά με χρήση πολυμέσων, για συγκεκριμένους χώρους καθώς επίσης και σχέδια μεγάλης αλλά και μικρότερης διάστασης. Κοινό χαρακτηριστικό των έργων της είναι οι δυσδιάκριτες δομές (διάμεσοι) που αναπτύσσονται στον κενό χώρο μεταξύ ορατών, άμεσα αντιληπτών στοιχείων. Με αυτό τον τρόπο, δημιουργεί καινούρια περιβάλλοντα όπου αφομοιώνονται νέα δεδομένα. Μέσα από τον εμπλουτισμό αυτό, θέτει επιπλέον ερωτήματα για την αντίληψη του αισθητού κόσμου.

Έχει πραγματοποιήσει τρεις ατομικές εκθέσεις στην γκαλερί Qbox (Αθήνα, 2005, 2008, 2011) και μία ατομική παρουσίαση στο Remap3 (Αθήνα, 2011) ενώ έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις, όπως *Έκθεση Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης* (Σαγκάη 2015 και 2013) *Double Take*, 2η Μπιενάλε της Μάρντιν (Τουρκία, 2012) *Berlin-Athina*, Caid Science & Society Centre, (Αθήνα, 2010) *e-MobiLart* στην *Praxis: Τέχνη σε αβέβαιους καιρούς*, 2η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (2009) *MIR Festival* (Αθήνα, 2008) *Διασχίζοντας τα όρια*, Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Θεσσαλονίκη, 2006) *38η Παράλληλος - Ο ορίζοντας*, Σκιρώνειο Μουσείο (Αθήνα, 2004) *Cosmos*, 11η Μπιενάλε Νέων Δημιουργών Ευρώπης και Μεσογείου (Αθήνα, 2003) μεταξύ άλλων. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Η **Καλλιόπη Μηνιουδάκη** είναι ιστορικός τέχνης και εργάζεται ως ανεξάρτητη ερευνήτρια και συγγραφέας, επιμελήτρια και κριτικός από την Νέα Υόρκη και την Αθήνα. Είναι διδάκτωρ του Institute of Fine Arts του New York University και ειδικεύεται στην αμερικανική και την ευρωπαϊκή μεταπολεμική τέχνη από φεμινιστική σκοπιά.

Το ερευνητικό έργο της έχει αναγνωριστεί διεθνώς για τη συμβολή του στην κριτική αναθεώρηση του κινήματος της Ποπ Αρτ, και την ανάδειξη των ξεχασμένων έμφυλων και πολιτισμικών περιθωρίων της διεθνούς καλλιτεχνικής σκηνής κατά τη δεκαετία του εξήντα. Το ενδιαφέρον της στη σύγχρονη τέχνη επικεντρώνεται στον κοινωνικοπολιτικό προβληματισμό της σύγχρονης καλλιτεχνικής παραγωγής.

Κείμενά της έχουν δημοσιευτεί σε σημαντικά περιοδικά της ιστορίας της τέχνης και διακεκριμένα βιβλία και καταλόγους εκθέσεων μεγάλων μουσείων της Ευρώπης και της Αμερικής όπως *Rosalyn Drexler: Who does she think she is?* (Rose Art Museum, Brandeis University, Βοστώνη, 2016), *The World Goes Pop* (Tate Modern, Λονδίνο, 2015), *Niki de Saint Phalle* (Grand Palais, Παρίσι, 2014), *Robert Indiana: New Perspectives* (Hatje Cantz, Βερολίνο, 2012), *Irina Nakhova* (Moscow Museum of

Modern Art, Μόσχα, 2011), *PowerUP: Female Pop Art*, Βιέννη, 2010. Ήταν συνεργάτις επιμελήτρια της βραβευμένης έκθεσης *Seductive Subversion: Women Pop Artists, 1958-1968* (University of the Arts, 2010 και Brooklyn Museum 2011) και συνεπιμελήτρια του καταλόγου της. Πρόσφατα έργα της περιλαμβάνουν τον εξειδικευμένο τόμο *On the Cusp of Feminism: Women Artists in the Sixties* (*Konsthistorisk Tidskrift*, 2014), την έκθεση και τον κατάλογο *Carolee Schneemann: Infinity Kisses* (The Merchant House, Άμστερνταμ, 2015) και τη συνεπιμέλεια του προγράμματος videoart *Fireflies in the Night* και *Fireflies in the Night Take Wing* (Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, Αθήνα 2015 και 2016).

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ:

ΧΟΡΗΓΟΙ:

Μεγάλος Χορηγός

Στηρίζουμε τη Δημιουργία

POLYECO
CONTEMPORARY
ART
INITIATIVE

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

